

Infliksimab

Användningsområde

Vid långtidsbehandling av ledgångsreumatism, ankyloserande spondylit (Bechterews sjukdom) och psoriasisartrit, endast i sällsynta fall hos barn.

Preparat och verkningsätt

Infliximab (**Inflectra®**, **Remicade®**, **Remsima®**) finns i injektionsflaskor som innehåller 100 mg torrs substans. Läkemedlet minskar ledinflammationen och bromsar sjukdomsförloppet. Effekten ses 1–2 veckor efter insatt behandling och ökar under fram till ca tre månader efter insatt behandling. Inflectra och Remsima är biosimilarer som motsvarar originalläkemedlet. Effekten är densamma som hos originalläkemedlet (Remicade), men bytet ska inte göras automatiskt även om kostnaden är lägre.

Infliximab är en antikropp mot tumörnekrosfaktor-alfa (TNF- α) och förhindrar informationsutbytet celler emellan genom att påverka detta viktiga ämne i den reumatiska inflammationen. När funktionen hos TNF- α förhindras, bromsas ledinflammationen och dess skadliga inverkan på lederna. Infliximab hör till gruppen biologiska läkemedel. I synnerhet vid ledgångsreumatism och psoriasisartrit rekommenderas det att infliximab kombineras med metotrexat eller annan motsvarande behandling. Infliximab är avsett att användas på sjukhus, vilket betyder att FPA inte ersätter kostnader som uppkommer för behandling, men vid behov kan patienten med läkarutlåtande få grund- eller specialersättning (65 %) av läkemedlets pris.

Dosering

Vid behandling av ledgångsreumatism är engångsdosen av infliximab vanligen minst 3 mg per kg kroppsvikt. Vid ankyloserande spondylit dosen vanligen 5 mg/kg. Behandlingen upprepas två och sex veckor efter den första dosen. Därefter ges behandling vanligen var åttonde vecka. Vid behov kan doseringen ändras. Behandlingen kan fortgå under flera år.

Administreringsätt

Infliximab ges som intravenös infusion på sjukhus. Läkemedelstillverkarens anvisningar om administrering bör följas. Infusionen tar cirka två timmar och under tiden kontrollerar sköterskan patientens blodtryck och puls.

Biverkningar

Under infusionen kan klåda, huvudvärk, förkylningssymptom och blodtrycksfall förekomma. Symptomen är i allmänhet lindriga och går snabbt över. Patienter med benägenhet för allergi bör följas upp noggrannare och eventuellt också ges premedicinering. Också mellan behandlingsgångerna kan nässelutslag, andnöd, huvudvärk, yrsel, illamående, magbesvär

och blodtrycksstegring förekomma. Förvärrad hjärtsvikt eller utveckling av hjärtsvikt har ibland konstaterats vid infliximabbehandling. Sporadiskt har en förhöjning av leverenzymmer förekommit liksom också leverskador.

Infliximab kan öka benägenheten för infektioner. Förekomsten av allvarliga infektionssjukdomar har inte märkbart ökat i samband med behandling, men behandling får inte sättas in eller fortsättas om patienten har varhärddar eller en kronisk obehandlad infektionssjukdom. Tuberkulos kan aktiveras i samband med infliximabbehandling, varför tuberkulosrisken måste utredas innan behandling med infliximab sätts in. Vid behov bör man överväga samtidig tuberkulosbehandling. Under pågående behandling bör man ge akt på eventuella tuberkulossymptom.

En aktivering av hepatit B-virus är också möjlig och därför bör personer som bär på detta virus följas upp noggrant. Infliximab har inte konstaterats öka risken att insjukna i cancersjukdomar. Användning av biologiska läkemedel medför dock en risk att insjukna i lymfom.

Om behandlingen återinsätts mer än 15 veckor efter senaste behandling har man i vissa fall kunnat konstatera överkänslighetsreaktioner.

Operationer kan tidigast genomföras tre veckor efter senaste behandling. Nästa infliximabbehandling kan genomföras tidigast två veckor efter ingreppet.

Vaccinationer bör ges enligt allmänna rekommendationer, men i fråga om vaccin som innehåller levande sjukdomsalstrare rekommenderas ett minst sju veckor långt uppehåll. Behandlingen kan återupptas två veckor efter vaccinering.

Graviditet och amning

Under graviditet bör infliximab inte användas ifall inte tvingade skäl föreligger. Preventiva åtgärder rekommenderas ännu under sex månaders tid efter avslutad behandlingsperiod. Det bör gå minst två månader efter behandling innan en graviditet påbörjas. Amning rekommenderas inte under pågående infliximabbehandling och inte under sex månader efter avslutad behandling. I djurförsök har fosterskador inte kunnat påvisas. Det finns också relativt mycket information om graviditeter som börjat under behandling, men inga problem har rapporterats i samband med dessa. För män finns inga direktiv när det gäller familjeplanering.

Behandlingskontroll

Vid kontroll rekommenderas åtminstone sänka, CRP, blodbild (B-Hb, -Leuk) och leverenzymmer (ALAT) varje gång patienten kommer in för behandling. Man bör också avväga om det finns orsak att tidvis analysera antinukleära antikroppar och andra autoantikroppar (DNA- och kardiolipinantikroppar), eftersom förekomsten av dessa under pågående behandling kan ha samband med ökade biverkningar. Infliximabbehandling förutsätter uppföljning av specialist väl insatt i behandlingsformen.

Uppdaterad 17.11.2015